

להאמיר.

(1) ספר דברים פרק כו

היום הזה ידוֹד אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ:

(יז) אֶת יְדוֹד הָאֱמֻנָה הַיּוֹם לַהֲיִיֹּת לָךְ לֵאלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵּיךְ וּלְשַׁמֵּר חֻקֵּי וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ:

(יח) וַיְדוֹד הָאֱמִירָה הַיּוֹם לַהֲיִיֹּת לוֹ לַעֲם סִגְלָה פֶּאֶשֶׁר דָּבָר לָךְ וּלְשַׁמֵּר כָּל מִצְוֹתָיו:

(יט) וּלְתַתֵּךְ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלֵהָ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת וּלְהִיתָךְ עִם קֹדֶשׁ לַיְדוֹד אֱלֹהֶיךָ פֶּאֶשֶׁר דָּבָר:

רש"י על דברים פרק כו פסוק יז

האמרת והאמירך - אין להם עד מוכיח במקרא ולי נראה שהוא לשון הפרשה והבדלה הבדלתי לך מאלהי עובדי כוכבים להיות לך לאלהים והוא הפרישך אליו מעמי הארץ להיות לו לעם סגולה ומצאתי להם עד והוא לשון תפארת כמו יתאמרו כל פועלי און:

(89) מכילתא פרשת השירה פרשה ג

ד"א עוזי עוזר וסומך אתה לכל באי העולם אבל לי יותר עשאני אימרה ועשיתיו אימרה עשאני אימרה דכתיב דברים כ"ו וי"י האמירך היום אף אני עשיתיו אימרה שנא' שם את ה' האמרת היום.

(1) ספר דגל מחנה אפרים - פרשת כי תבא ד"ה את

את ה' האמרת היום וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה. יש לפרש בזה על דרך הידוע ישראל עלה במחשבה בעת בריאת העולם והם היו גורמים עיקר הבריאה והנה הקב"ה מחדש בכל יום מעשה בראשית והצדיקים גם כן מחדשים בכל יום מעשה בראשית היינו על ידי התחדשות שמחדשים בתורה בכל יום מתחדש הבריאה, וזהו את ה' האמרת היינו אתה גרמת להיות בריאת העולם אמ"ר ראשי תיבות א'ויר ר'קיע מ'ים כידוע שבזה היתה בריאת העולם ואתה ישראל פעלת זה האמ"ר לה' שיעשה מעשה בראשית וה' האמירך היום היינו שהשי"ת נותן לך גם כן כח האמירה שתוכל גם כן לפעול בעבודתך ותורתך שתחדש עולמות חדשים בצירוף תיבת "אמר" כנ"ל והמשכיל יבין:

(25-26) ספר מי השילוח - פרשת תבוא

את ה' האמרת היום כו' וה' האמירך היום, האמרת הוא לשון התנשאות שהאדם מתנשא ומתפאר עצמו בהש"י מי כה' אלקינו, וה' האמירך היום היינו שהש"י מתנשא בישראל אשר בכך אתפאר, האמרת לשון התפארות כמ"ש יתאמרו כל פועלי און היינו שמתנשאים שאומרים שעושים חכמה בהחטא, וכנגדם ישראל מתנשאים להיות לך לאלקים היינו שישראל נמשכין אחר דעת הש"י כמו שינהג בהם ומבטלים דעתם נגדו, כנגד זה הש"י מתנשא כביכול בישראל כמ"ש להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך:

(1) משנה מסכת יבמות פרק ב

שֶׁתִּאָחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ, שְׁנֵי אָחִים, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם, וְנִוְלַד לָהֶן אֶחָד, וְאַחֵר כֶּן יִבֶּם הַשְּׁנֵי אֶת אִשְׁתֵּי אָחִיו, וּמֵת, הָרִאשׁוֹנָה יוֹצֵאת מִשּׁוֹם אִשְׁתֵּי אָחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ, וְהַשְּׁנִיָּה מִשּׁוֹם צָרְתָּהּ. עֲשֵׂה כֵּה מֵאַחֵר וּמֵת, הַשְּׁנִיָּה חוֹלְצָת וְלֹא מְתִיבֶמֶת

רע"ב על מסכת יבמות פרק ב משנה א

מאמר - פירוש שקידשה בכסף.

וזהו ביום השמיני שאחר ימי הסוכות שנמשך להם בחי' אהבה רבה בתענוגים הנ"ל בחי' כי גבר עלינו חסדו. ואזי ביום השמיני שהוא בחי' יותר גבוה ועליונה עצרת תהיה לכם שימשיך לכם בחי' ואמת ה' לעולם בחי' וה' האמירך וגו' והוא ענין בחי' נשיקין שהוא התקשרות חב"ד בחב"ד באחדות גמור וזהו כלל גדול ועצה היעוצה גם בכל עסק התורה לידע נאמנה כי המשנה או הגמרא או הפוסקים אשר הוא לומד הנה היא כבר אמורה והיא היא דבר ה' ואינו אלא כעונה כנ"ל. אלא שבשמיני עצרת נעשית המשכה הזאת לבחי' זו כנ"ל. רק שמתחלה יקויים מ"ש מקודם את ה' האמרת היום ג"כ לשון מפעיל שאנו גורמים וממשיכים אמרית התורה וירידתה לתחתונים ע"י דביקות נפשותינו באור א"ס ב"ה באהבה רבה הנ"ל כנ"ל בענין עצרת לה' אלקיך. והענין הוא כמארז"ל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו פי' שע"י אתערותא דלתתא אתערותא דלעילא ורוח אייתי רוח מלמטה למעלה ואמשיך רוח ודבר ה' מלמעלה למטה ונקרא כנגדו. לפי שאין ערך דיבור האדם ומחשבתו בעסק התורה לגבי דבר ה' הממשיך בשעה זו ולכן אינה מתלבשת בו ממש רק היא בבחי'

(26-27) בעל הטורים על דברים פרק כו פסוק טו

את ה' האמרת היום בגימטריא זו קריאת שמע. את ה' האמרת. כאן רמז ו' סדרים. להיות לך לאלהים זה סדר זרעים שמתחיל בקריאת שמע. ועוד יש בו תרומות ומעשרות שהם יראת ה', דברים שבינינו לבין ה'. וללכת בדרכיו זה סדר מועד דכתיב (ישעיה נח, יג) אם תשיב משבת רגליך. ולשמור חקיו זה סדר נשים שמדבר בעריות שנאמר בהם (ויקרא כ, ח) ושמרתם את חקותי. ומצותיו זה סדר קדשים שמדבר בקרבנות דכתיב בהו (שם כז, לד) אלה המצות. ומשפטיו זה סדר נזיקין. ולשמוע בקולו זה סדר טהרות דכתיב בהו (תהלים יב, ז) אמרות ה' אמרות טהורות. וכנגדם אמר ששה דברים להיות לו לעם סגלה. ולתתך עליון. לג, כט) אשריך ישראל. לתהלה ולשם ולתפארת. ולהיותך עם קדוש. ולתתך עליון. רמז לטטפות של הקב"ה דכתיב בהו (להלן לתפארת והיינו דאמרינן (מגילה טו, ב) עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק,